

Leo Trotskij: Varför så många centrum? Varför underkastar sig alla Trotskij? (6 mars 1938)

I augusti 1936 fick världen reda på att det existerade ett "förenat centrum" mellan zinovjeviter och trotskister, som beordrade alla möjliga och omöjliga illgärningar. I januari 1937 dök det "parallella" eller rent "trotskistiska centrumet" (Pjatakov-Radek) upp på scenen. För att förklara dess uppkomst sa Radek, åklagare Vysjinskijs viktigaste budbärare, att Trotskij inte riktigt litade på zinovjeviterna, och att han därför ville ha "sitt eget" centrum.

Denna förklaring var fullständigt ihålig. För det första ingick ex-trotskister av betydligt större dimensioner än Pjatakov och Radek i Zinovjev-Kamenevs centrum. För det andra tillhörde Sokolnikov, tidigare ambassadör i England, en person som aldrig hade varit knuten till trotskisterna, det så kallade "trotskistiska centrumet". Men vi ska inte klanka på sådana "detaljer". Låt oss gå med på att det verkligen skapades ett parallellt "trotskistiskt centrum" för viktigare och mer konspiratoriska frågor, och att Sokolnikov hamnade i detta centrum av en ren slump. Men i mars 1938 har världen inte bara fått höra att det existerar ett tredje "höger-trotskistiskt centrum", utan vi får oväntat höra att detta för de två tidigare centrumen helt okända centrum är den mäktigaste och mest konspiratoriska organisationen. Till detta måste vi tillägga att medlemmarna i dessa tre självständiga centrum hade känt varandra i tjugo eller trettio år, bodde i samma stad (Moskva), och i allmänhet utförde samma "arbete": terrorism, spioneri, sabotage och uppstyckning av Ryssland. I synnerhet turades alla dessa centrum om att mörda Kirov.

Men här uppstår det ett problem. Om jag skapade ett trotskistiskt centrum (Pjatakov-Radek) därför att riktigt litade på Zinovjev-Kamenev, hur kunde jag då lita på Rykov och Bucharin, som ända fram till min utvisning från Sovjetunionen stod i nära förbund med Stalin och ledde hela kampen mot trotskismen, inklusive min arrestering och landsförvisning? När jag bodde i Moskva och satt med i politbyrån och regeringen var jag uppenbarligen oförmögen att övertyga Bucharin och Rykov om att mina uppfattningar var riktiga. De röstade mot mig, och höll fientligt sinnade tal mot mig på massmöten. Bucharin skrev flera hundra ursinniga artiklar mot mig. Högerns båda ledare röstade för att utesluta mig ur partiet, för att förvisa mig till Asien, och senare för att utvisa mig ur Sovjetunionen. Men när jag kom till Turkiet och senare till Frankrike, Norge och Mexico och befann mig hundratals mil från Moskva, då började Bucharin och Rykov, och överhuvudtaget alla svarande i de senaste rättegångarna, inte bara hålla med mig, utan bestämde sig också för att utan invändningar genomföra mina "order". Regeringsmedlemmar, ambassadörer, generaler i Röda armén, blev "på Trotskijs order" spioner för främmande makter. Just så handlade regeringens tidigare överhuvud Rykov och Kommunistiska internationalens tidigare ledare Bucharin. De svarande ger inga andra förklaringar till sina fruktansvärda och absurda "brott".

Under rättegången försökte Rykov och Bucharin förneka att de var direkt ansvariga för mordet på Kirov, som - vilket vi redan nämnt - mördades i tur och ordning av samtliga oppositionsgrupper i Sovjetunionen. Men GPU:s tidigare chef Henry Jagoda - som innan han hamnade på de anklagades bänk sköt hundratals personer för mordet på Kirov - förklarade omedelbart att Rykov och Bucharin ljög. "Precis som jag", uppgav Jagoda, "var de till en början mot att mörda Kirov. Men det kom order från Trotskij och vi gav efter."

Man blir bokstavligen stum av förvåning när man läser vad gårdagens inkvisitor säger. Påståendet om dessa allsmäktiga "order" lät tillräckligt absurt när det kom från Pjatakov och Radek, men de var åtminstone anhängare till mig för elva år sedan. Det stämmer att de förnekade mig och blev mina bittra fiender. Men åklagare Vysjinskij hävdar att denna fiendskap var "påhittad", att dessa ex-trotskister i själva vägledades av en glödande hängivenhet mot Trotskij. Det är naturligtvis omöjligt att förstå hur och varför denna glödande hängivenhet svalnade så snabbt i fångelset och fick Pjatakov och Radek att måla mig i så dystra färger. Men vi bortser från allt detta. Låt oss gå med på att de gamla banden faktiskt gav mig ett hypnotiskt inflytande över mina tidigare förkämpar tvärs-

över kontinenterna och haven. Men hur ska man förklara relationen till Rykov och Bucharin? Hur och på vilket sätt kan man förklara att de blev Trotskij's lydiga studenter först efter att de hade kastat ut mig ur Sovjetunionen?

Men fallet Jagoda är särskilt mystiskt. Han var mot mordet på Kirov, förstår ni, men underkastade sig genast mina "order". Sedan när har Jagoda genomfört mina order? I egenskap av GPU:s chef övervakade han direkt hela förtrycket mot oppositionen, krossade mitt sekretariat, trakasserade två av mina sekreterare till självmord, sköt mina elever och unga vänner Blumkin, Silov, Rabinovitj,¹ drev flera medlemmar i min familj till en för tidig död, arresterade och utvisade mig, förberedde rättegången mot Zinovjev och Kamenev, övervakade komplotten och förbrytelserna mot oppositionen. Nu förefaller det som om han genomförde allt detta som "kamouflage". I själva verket var han i hemlighet trotskist och utförde mina "order".

Nej, det är bara för mycket! Inte ens "Sovjetunionens vänner" som brukar svälja allt kommer att svälja det. De svalde rättegången mot Zinovjev-Kamenev, de svalde rättegången mot Pjatakov-Radek, men jag är rädd för att de kommer att sätta Jagodas vittnesmål i halsen.

¹ **Jacob Blumkin** (1899-1929) var en vänstersocialistrevolutionär terrorist som blev kommunist och senare tjänsteman i GPU. Han var vänsteroppositionens första anhängare som besökte Trotskij under landsförvisningen i Turkiet. Han hade med sig ett meddelande från Trotskij till oppositionen, men blev förrådd och sköts i december 1929, den första oppositionsmedlem som blev direkt avrättad av stalinisterna. Några veckor senare avrättade GPU också oppositionsmedlemmarna **Silov** och **Rabinovitj**, efter vad som påstås för "sabotage av järnvägstransporter".